

Igehirdetés. Elhangzott a Tatai Református Gyülekezetben 2017. október 22-én.

Kezdő ének: 329. dicséret 2. verse

Ének prédikáció előtt: 116. zsoltár 1. verse

Textus: Efézusi levél 6. rész 13-14a. verse: „Éppen ezért vegyétek fel Isten fegyverzetét, hogy ellenállhassatok a gonosz napon, és mindent leküzdve megállhassatok. Alljatok meg tehát, felővezve derekatokat igazságszeretettel...”

Kedves Testvéreim!

A mai naptól kezdve egészen az adventi időszak kezdetéig, vagyis november végéig egy olyan sorozatnak lehetünk részesei vasárnapról-vasárnapra, amikben megismerkedünk Isten fegyverzetével. Azzal a lelki felszereléssel, ami lehetővé teszi, hogy minden szükségessel rendelkezünk a hit harcában.

Rögtön az első kérdés ebből fakad: miért van nekünk szükségünk Isten fegyverzetére? Azért, mert háborúban vagyunk. Nem fizikai harcban, nem test a test elleni küzdelemben, hanem lelki harcban. Ahogyan Pál apostol az előző versekben le is írja, hogy a mi harcunk nem test és vér ellen folyik. Nem látható az ellenség, aki ellen küzdünk, hanem láthatatlan. Ez ellen az ellenfél ellen pedig nem működik másmilyen védekezés, csak Isten fegyverzete.

Tisztázzuk akkor, hogy milyen harcról van szó? Arról a küzdelemről, hogy minden egyes napon a lelkünk tisztaságát, a becsületünket meg kell óvni. Arról a küzdelemről, hogy hiába szeretnénk a lehető legkedvesebben viszonyulni a családtagjainkhoz, ez nem sikerül. Ki vagyunk téve a rossz oldalról a támadásnak. Saját erőnkől pedig nem tudunk védekezni, szükségünk van a fegyverzetre, ami nem a mienk, hanem Istentől kapjuk meg azt.

Sok olyan úrben játszódó film van, amiben bekapcsolnak egy védelmi pajzsot. Ez ugyan nem látható, de mégis hatástalanítja a beérkező lövedékeket. Amikor pedig az megsérül, vagy éppen kikapcsol, akkor a mögötte lévő úrhajó védtelenné válik. Isten fegyverzete azonban mindig bekapcsolva marad, és mindig hatásos is lesz, hogyha magunkra vesszük, ha magunkon hagyjuk. Vegyétek fel Isten fegyverzetét.

Ez pedig abban segít meg minket, hogy állva maradhassunk, vagyis ne bukjunk el. Aki elesett, azt sokkal könnyebb legyőzni. Aki azonban állva marad, az továbbra is tud küzdeni, sőt, hogyha Isten fegyverzetében van, akkor annak az élete védett marad a Mindenható segítségével. A fegyverzet abban segít, hogy egyetlen pillanatban se érezzük magunkat legyőzöttnek, vagy ahogyan ma mondjuk: lúzernek. Ne érezzük azt, hogy eszköztelenné váltunk. Ahogyan Jézus is figyelmeztet minket erre: „Amikor az erős ember fegyverrel őrzi a maga házáat, biztonságban van a vagyona. De ha nála erősebb tör ellene, és legyőzi őt, akkor elveszi fegyverzetét, amelyben bízott, és szétszítja a zsákmányt”. (Lk. 11.21-22.) Amikor tehát Isten fegyverzetéről beszél itt az apostol, akkor nagyon egyszerűen arról van szó, hogy a legerősebb, a leghatalmasabb védelemmel együtt mindig állva maradhatunk.

Ennek a fegyverzetnek egy olyan részlete az első, ami nem tűnik túlságosan fontosnak. A mai nap központi felszerelése ez: az igazság öve. Jelen fordításunk ugyan úgy adja vissza, hogy az igazságszeretet öve, de Pál apostol a fegyverzet kapcsán nem erről beszél, hanem az igazságról. Amikor harcba indulunk, akkor különösen is fontos, hogy minden szükségessel és haszonnal fel legyünk szerelvek, így az igazsággal is.

A kérdést természetesen feltehetnénk, hogy harcba indulva mire jó egyáltalán az öv? Kettős szerepe van. Az egyik, amit mindannyian magunk előtt látunk, hogy ehhez rögzítették a régiek a kardot, a tört, vagyis lehetőséget adott arra, hogy ne csak a kézben lévő fegyverünk legyen, hanem rendelkezünk utánpótlással is. Nevezhetném tartalék fegyvernek. Vagyis az öv segít elraktározni a dolgokat.

Elégé érdekes, hogyha mindezt az igazsággal kapcsolatban végiggondoljuk. Az igazság nem annyi, ami bennem van, hanem az annál sokkal több. Az, amit ebben az övben el tudok raktározni. Mennyire nagy biztatás ez. A harcban nem a saját, vagyis belső igazságom szerint dőlnek el a dolgok, hanem Isten igazsága szerint. Ez pedig az egész küzdelmet teljesen más dimenzióba helyezi.

Nem én döntöm el, hogy ki az ellenség, vagy ki nem, hanem Isten. Nem azon múlik tehát, hogy nekem ki az, aki szimpatikus, mert az biztosan mindig jót akar nekem, vagy éppen ki az, aki nem szimpatikus, és akkor az biztosan ártani fog nekem. Isten szerint kell látnom, hogy ki az, aki a lelki előrehaladásomat segíti.

Fiatalkorban tűnik a legnehezebbnek ezzel az igazsággal együtt élni. Nem biztos, hogy lelkileg is az a társam, akibe szerelmes leszek. Éppen ezért el kell gondolkodnom azon, hogy akit választok, az vajon közelebb fog vinni engem Istenhez, vagy eltávolít Tőle? Milyen sok esetben látom azt szomorúan, hogy lelkes, szolgáló fiatalok a párválasztás kapcsán fordítanak hátat Istennek. Mi itt az igazság? Az, hogy elbuktam a harcban. Nem volt rajtam az igazság öve, ami folyamatosan ahhoz méri az én életemet is, hogy mi az, ami

Igehirdetés. Elhangzott a Tatai Református Gyülekezetben 2017. október 22-én.

Istennek tetszik. Az igazság nem más, mint a Megváltónak, Krisztusnak a mércéje. Hogyan mondta Jézus az Őt körül vevőknek? „Ha ti megtartjátok az én ígémet, valóban tanítványaim vagytok; megismeritek az igazságot, és az igazság megszabadít titeket”. (Jn. 8.31-32.) Aki Jézus tanítványa, az ismeri az igazságot, vagyis ott van a derekán az öv. Ezzel együtt tudja igazságosan, vagyis Isten szerint értékelni az embereket, és az élethelyzeteket.

Tudom, hogy az előző példa szívtelennek tűnhet. Talán úgy is vagyunk vele, hogy azt még Isten sem kérheti tőlünk, hogy az alapján válasszunk, hogy hívő legyen a férjünk, vagy a feleségünk. Isten ezt alapvetően nem is kéri. Azt viszont igen, hogy Őt ne hagyjuk el. A háború ugyanis, amiről itt Pál apostol beszél, az arról szól, hogy minket, akik itt vagyunk a Megváltó közelében, elszakítsanak Tőle. Ezt nem szabad engednünk. Ha pedig az, akit kiválasztunk magunknak, tudomásul veszi, hogy számunkra Jézus mindennél fontosabb, sőt hajlandó minket az Istennek való szolgálatban támogatni, akkor az érzésünk nem eltávolít, hanem még közelebb is visz a Mindenhatóhoz. Övezzétek fel derekatokat az igazsággal, vagyis legyen mindig kéznél az értékelési rendszer. Egy ember, egy helyzet, egy döntés vajon elszakít Istentől, vagy a közelében tart? Ez az igazság mércéje.

Azt mondtam, hogy kétféle feladata van az övnek. Az egyik a tárolás, a másik pedig a külső tartás. Felövezve, vagyis megerősítve a derekunkat. Amikor súlyemelő versenyt nézünk, akkor azt látjuk, hogy mielőtt a versenyző fellép a küzdőtérre, akkor előtte jó alaposan meghúzza az övet, hogy ne roppanjon meg a dereka a hatalmas súly alatt. Szükség van minden edzés ellenére is az övre. De ugyanezt a szerepet tölti be a fűző is, amikor valakinek valamilyen gerinc problémája van, addig a megfelelő formában tartja, hogy a gyógyulást így elősegítse. Övezzétek fel a derekatokat igazsággal, vagyis legyen mindig külső tartása a lelketeknek.

Az már az eddigiekből is kiderült, hogy az igazság nem az én igazságom. Nem az én gondolataim és érzéseim alapján döntök, hanem Isten gondolatai alapján. Ez ad igazi tartást nekem. Sőt, még ennél is tovább megyek. Jézus Krisztus igazsága az, ami a legkülönlegesebb tartást adja. Nélküle az életünk elbukna, elgyengülne, betegen küzdene. Vele együtt azonban mindennel szemben megáll.

Kimondhatjuk nyugodtan, hogy még Isten igazságos ítéletével szemben is meg tudunk állni. Mi lenne velünk az öv nélkül? Nem mennénk át a vizsgán. Isten ugyanis megvizsgálná, hogy van-e akár csak egyetlen olyan dolog is, amiben nem tartottuk meg a parancsolatait. Vajon mindig szeretet volt-e bennünk? Vajon mindig figyeltünk-e a másokra? Az igazság az, hogy nem. Vagyis Isten ítéletében megbuknánk. Mi történik akkor, hogyha rajtunk van az igazság öve? A Mindenható Jézust látja rajtunk. Ahogyan mondta a Megváltó, hogy Ő az „út, az igazság és az élet”. Nem azt nézi tehát a Mennyei Atya, hogy mi mit tettünk, hogy mi mit gondoltunk, hogy mit éreztünk, hanem azt nézi, hogy Jézus mit tett, Ő mit gondolt, és Neki milyen érzései voltak. Megtart minket mindennel szemben ez az öv, minden küzdelemben.

Kedves Testvéreim! Övezzétek fel derekatokat az igazsággal. Ne engedjétek abból, ami Titeket Istenhez kapcsol. Legyen mindig kéznél a segítség, hogy helyesen tudjatok dönteni, és legyen mindig tartás az életekben, hogy megálljatok az ellenség minden támadásával szemben. „Harci zajban, küzdelemben oldalunkon áll, Benne higgyünk, ő segít meg szívünk harcinál. Bízhatok, mert Jézus eljön, ő a fővezér, Zengje ajkunk: hozzád esdünk győzedelemér” (471. dicséret 4. vsz.)

Amen!

Záró ének: 235. dicséret mind az 5 verse